

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 3. april 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 14 til L 163 efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 14 til L 163:

Under 1.behandlingen af lovforslaget den 29. marts 2017 sagde ministeren: "Når man så ønsker at bruge beløbsordningen, som vi gør, for at stoppe hullet, for at prøve at løse det her problem, må man ikke forskelsbehandle". Vil ministeren redegøre for, hvilke internationale forpligtelser der afholder Danmark fra at have ét sæt regler for udenlandske statsborgere, der søger arbejde i Danmark på baggrund af en vis indkomst, og et andet sæt regler for danske statsborgere, der efter et langvarigt udlandsophold bosætter sig i Danmark sammen med en udenlandsk ægtefælle, og dermed "forskelsbehandle" de to grupper?

Svar:

1. Forud for Biao-dommen fandt den såkaldte "26-årsregel" anvendelse i ægtefællesammenføringsager.

26-årsreglen tog hensyn til bl.a. udlandsdanskernes adgang til at få deres udenlandske ægtefælle med til Danmark, idet den betød, at bl.a. udlandsdanskere, der havde haft dansk statsborgerskab i mindst 26 år, helt kunne undtages fra tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7.

Flertallet i Menneskerettighedsdomstolens Storkammer fandt som bekendt i Biao-sagen, at 28-årsreglen (nu 26-årsreglen) er et udtryk for indirekte forskelsbehandling i strid med EMRK artikel 14 sammenholdt med artikel 8.

Udlændinge- og Integrationsministeriet og Justitsministeriet har fortolket Biao-dommen således, at 26-årsreglen ikke længere finder anvendelse, jf. udlændinge- og integrationsministerens brev af 27. juni 2016 til Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg (UUI Alm. del – bilag 215).

Endvidere har udlændinge- og integrationsministeren fremsat et lovforslag om ophævelse af 26-årsreglen (L 162). Lovforslaget har til formål at følge op på Biao-

11. april 2017

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 5720
Akt-id 221366

dommen ved at fjerne det diskriminerende element – 26-årsreglen – i udlændingelovens § 9, stk. 7.

En retstilstand, hvorefter 26-årsreglen ikke finder anvendelse, har konsekvenser for muligheden for ægtefællesammenføring i Danmark for bl.a. personer med dansk indfødsret, der bosætter sig i udlandet i en længere periode, idet disse personer ikke vil være undtaget fra tilknytningskravet i medfør af 26-årsreglen, og idet udlandsophold som hidtil indgår som ét blandt flere momenter i tilknytningsvurderingen.

Jeg mener, at en sådan retstilstand er uholdbar.

Det gælder også – men ikke alene – i forhold til højt kvalificerede udlandsdanskere, som kan blive afholdt fra at vende tilbage til Danmark, fordi de ikke kan få deres udenlandske familie med til Danmark.

Jeg har derfor ønsket at finde en måde at afbøde de u hensigtsmæssige konsekvenser af ophævelsen af 26-årsreglen.

Den model, jeg fremlægger i L 163, vurderes at være forenelig med Danmarks internationale forpligtelser, samtidig med at jeg mener, at den løser en stor del af den udfordring, som en ren ophævelse af 26-årsreglen udgør.

Hvis det var foreneligt med Danmarks internationale forpligtelser at justere ordningen, således at der kunne suppleres med f.eks. krav om danskprøve mv. ift. udlandsdanskernes ægtefæller, ville jeg meget gerne se på sådanne forslag. Jeg ville også være indstillet på at udvide ordningen ift. visse udlandsdanskere, der ikke opfylder betingelserne efter de gældende erhvervsordninger, hvis dette var muligt efter Danmarks internationale forpligtelser.

Det er imidlertid vurderingen, at Danmarks internationale forpligtelser er til hinder for, at den foreslåede nye opholdsordning for medfølgende familie til udlandsdanskere med visse beskæftigelsesmæssige kvalifikationer justeres, således at der efter ordningen stilles *forskellige* betingelser for udlandsdanskernes henholdsvis udlændinges (udenlandske arbejdstageres) adgang til at få deres udenlandske familie med til Danmark.

Det er således vurderingen, at det vil være en forudsætning for at justere ordningen som nævnt ovenfor, at de pågældende justeringer finder anvendelse *både* over for udlandsdanskere *og* over for udenlandske arbejdstagere. Det gælder uanset, om der er tale om lempelser eller skærper af ordningen.

Det er denne sammenhæng, som det i spørgsmålet anførte citat henviser til.

2. I relation til baggrunden for vurderingen, som der spørges til, kan det oplyses, at det navnlig er Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 (diskriminationsforbuddet) sammenholdt med artikel 8 (retten til respekt for

familielivet), der er relevant ved vurderingen af, om der kan indføres forskellige betingelser for, at udlandsdanskere henholdsvis udlændinge (udenlandske arbejdstagere) kan benytte udlændingelovens ordninger for medfølgende familie til arbejdstagere.

Artikel 14 i EMRK indeholder et forbud mod diskrimination på baggrund af bl.a. køn, race, religion eller politisk eller anden overbevisning. Bestemmelsen omfatter både forbud mod direkte og indirekte diskrimination i forhold til de rettigheder og friheder, der er omfattet af konventionen.

Ved vurderingen af, om der i en konkret situation foreligger forskelsbehandling, skal det vurderes, om andre personer, der befinder sig i en sammenlignelig situation, nyder en mere fordelagtig retsstilling, og hvis det er tilfældet, om der foreligger en objektiv og rimelig begrundelse for forskelsbehandlingen.

Den foreslåede opholdsordning indebærer, at danske statsborgere, der bor i udlandet, og som besidder særlige kvalifikationer, som Danmark har en beskæftigelsesmæssig interesse i at tiltrække, ligesom udlændinge (udenlandske arbejdstagere) får en særlig lempelig adgang til at få deres familie med sig til Danmark.

Den nævnte gruppe af udlandsdanskere er som anført kendetegnet ved at besidde særlige kvalifikationer, som Danmark har en beskæftigelsesmæssig interesse i at tiltrække, og de kan derfor *ikke* sammenlignes med andre danske statsborgere, som bor i udlandet eller i Danmark.

Den nævnte gruppe af udlandsdanskere kan derimod godt sammenlignes med udlændinge (udenlandske arbejdstagere), der besidder tilsvarende beskæftigelsesmæssige kvalifikationer, idet Danmark har en tilsvarende beskæftigelsesmæssig interesse i at tiltrække disse udenlandske arbejdstagere. Det forhold, at udlandsdanskere og udlændinge (udenlandske arbejdstagere), der opfylder betingelserne efter beløbsordningen hhv. positivlisten, er sammenlignelige ift. den foreslåede opholdsordning, indebærer, at det vil udgøre relevant forskelsbehandling efter EMRK artikel 14 sammenholdt med artikel 8, hvis der kun over for én af disse to grupper stilles supplerende betingelser ift. adgangen til at få familie med til Danmark.

En sådan forskelsbehandling vil derfor alene være forenelig med EMRK, hvis forskelsbehandlingen er sagligt begrundet og proportional.

Det vil således være en forudsætning for at indføre en supplerende betingelse over for den ene af grupperne, at der er en saglig begrundelse for, at betingelsen alene stilles over for enten udlandsdanskere eller udenlandske arbejdstagere, samt at forskelsbehandlingen er proportional.

Det er vurderingen, at det f.eks. vil være i strid med EMRK artikel 14 sammenholdt med artikel 8 alene over for én af grupperne at stille de betingelser, der er omtalt

i spørgsmål nr. 10-12 til L 163, dvs. betingelser om garantistillelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 4, danskprøvekrav til den udenlandske ægtefælle, jf. udlændingelovens § 9, stk. 30, og krav om, at den udenlandske ægtefælle forud for ansøgningen om opholdstilladelse har været på besøg i Danmark. Det bemærkes, at det lægges til grund, at hensynet bag sidstnævnte krav – der antages at være inspireret af praksis i relation til tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7 – skulle være at fremme integrationen i Danmark af den medfølgende ægtefælle.

3. Afslutningsvist skal jeg bemærke, at jeg mener, at lovforslaget udgør en fornuftig løsning på en stor del af den udfordring, som det efter min opfattelse er, at 26-årsreglen ikke finder anvendelse.

Lovforslaget er således med til at sikre, at ophævelsen af 26-årsreglen ikke bliver en barriere for, at Danmark fortsat kan tiltrække højt kvalificerede udlandsdanskere.

Det er ikke ensbetydende med, at jeg mener, at lovforslaget løser alle de udfordringer, som en ophævelse af 26-årsreglen udgør.

Jeg vil derfor heller ikke udelukke, at der f.eks. kan blive tale om at se på justeringer af bl.a. tilknytningskravet i forbindelse med en mere generel ændring af ægtefællesammenføringsreglerne. Sådanne ændringer ligger dog uden for rammen af det fremsatte lovforslag.

Jeg håber derfor, at der vil være politisk flertal for nu at løse den del, vi kan, med dette lovforslag, således at vi hurtigst muligt kan hjælpe en gruppe højt kvalificerede udlandsdanskere, der ønsker at komme hjem til Danmark.

Inger Støjberg

/

Merete Milo